

Arrest

**nr. 66 286 van 6 september 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. RODRIGUEZ, die loco advocaat P. BURNET verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 april 2011, verklaart er zich op 6 april 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 20 mei 2011, aangetekend verstuurd op 23 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een etnische Albanees te zijn afkomstig uit Cërmjan (gemeente Gjakovë), en in het bezit te zijn van het Kosovaars staatsburgerschap. U had geen werk en had het financieel moeilijk. U besloot vanwege de moeilijke economische situatie Kosovo te verlaten. Ook woonde nagenoeg uw gehele familie in het buitenland. Zo wonen uw moeder R.H.(O.V. X), uw broer B. (O.V. X) en uw zus S.(O.V. X) hier in België. U trok op 31 maart 2011 weg uit Kosovo en kwam naar België. U diende uw

asielaanvraag op 6 april 2011 in. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u uw Kosovaarse geboorteakte, uitgereikt te Gjakovë op 18 maart 2011, neer.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- de door verzoeker aangehaalde vluchtmotieven zijn van louter socio-economische en persoonlijke aard en ressorteren niet onder de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker meent de erkenning van de status van vluchteling te moeten bekomen daar het ontzeggen van zijn rechten en de discriminatie van die aard zijn dat ze aanleiding geven tot een toestand die kan gelijkgeschakeld worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker is van oordeel dat zijn problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk wordt.

Verzoeker klaagt het gebrek aan werkgelegenheid in Kosovo aan en meent bovendien zich in een kwetsbare situatie te bevinden zonder familie ter plaatse.

Verzoeker vreest gelijkaardige afschrikwekkende feiten zoals in zijn verleden opnieuw te moeten meemaken en meent dat de vrees die daaruit voortvloeit wel degelijk gegrond, redelijk en persoonlijk is.

Verzoeker is ervan overtuigd dat er werd aangetoond dat het hier gaat om een probleem van grove schending van mensenrechten en om het risico voor langdurige en voortdurende discriminatie, wat redelijkerwijze de onmogelijkheid met zich meebrengt om nog langer in zijn land te blijven.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal heeft terecht gesteld dat de door verzoeker aangehaalde motieven van louter socio-economische en persoonlijke aard zijn en om die reden geen verband houden met één van de criteria uit het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker verklaarde immers uitdrukkelijk dat hij naar België is gekomen omdat er in Kosovo geen werk was, ook wilde hij zijn familie vervoegen. Zo verklaart verzoeker tijdens het gehoorverslag op het Commissariaat-generaal: *‘(...) Daarom ben ik naar hier gekomen omdat ik daar niet langer alleen wou blijven zitten zonder familie. Ginder is ook geen werk, het is heel moeilijk om daar te leven (...)’* (gehoorverslag, 6 en 7). Verzoeker bevestigde vervolgens dat hij buiten de economische problemen en het feit dat hij met zijn familie herenigd wil zijn geen andere motieven aan de basis van zijn asielaanvraag inroept (gehoorverslag, 8).

Waar verzoeker discriminatie aanvoert die kan gelijkgeschakeld worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin besluit de Raad dat daargelaten de vaststelling dat verzoeker nooit eerder in zijn verklaringen gewag heeft gemaakt van enige discriminatie of van het feit dat hem rechten zouden zijn ontzegd, hij dit niet verder uitwerkt zodat geenszins duidelijk is op welke gronden en in welke situaties hij mogelijk zou kunnen gediscrimineerd worden of welke rechten hem zouden worden ontzegd.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER